

[Henry Christensen.]

geligt formulerede det lejlighedsvis som „ønsker“; ved andre lejligheder har det været „betingelser“; og deri ligger selvfølgelig en afgørende forskel. At hr. Aksel Larsen ønsker en række ting, det får være; det betyder også — og det skal jeg ikke bebrejde ham — at han gerne vil holde lidt friløb endnu, forstår jeg, til moms.

Jeg vil gerne gøre én bemærkning til den diskussion, som SF har rejst ved at hævde, at indførelse af merværdiafgift skulle være en begrundelse for, at man uden videre skulle kunne stryge hjemmemarkedsordningerne i Danmark. Hvordan det kan være et sagligt standpunkt, at indførelse af merværdiafgift — som jo i øvrigt ikke mindst ville ramme erhvervet administrativt og på andre måder — skulle være en begrundelse for, at landbruget nu skulle aflevere sine produkter til hjemmemarkedet til en lavere pris, end de faktiske produktionsomkostninger betinger, det forstår jeg ikke; jeg skal villigt understrege, at det synspunkt deler vi i hvert fald ikke i venstre.

Jeg vil tilslutte mig ganske klart det synspunkt, hr. Hilmar Baunsgaard gjorde gældende vedrørende de medhjælpende hustruer; det dækker også venstres opfattelse, og det er klart, at det må løses i sammenhæng hermed.

Så er der jo et hovedspørgsmål tilbage i finansministerens betragtninger. Jeg forstår egentlig, at finansministeren nu gør det klart, at der må være et grundlag for at kunne vurdere den fremtidige skattereform. Jeg havde håbet, at finansministeren nu ville have erkendt, at det andet foruden skalaerne også måtte komme som et oplæg fra regeringens side, nemlig spørgsmålet om skatteloftet. Jeg må sige, at det virker besynderligt, at regeringens finansminister nu kommer efter valget og fortæller: vi har ikke ønsket et skatteloft, vi vil ikke foreslå et skatteloft. Jeg minder på ny om, at socialdemokratiet førte den afsluttende fase i sin valgkamp på et stort oplået løfte til befolkningen om, at regeringen ønskede og ville komme med et skatteloft. Jeg mener egentlig, at en optræden som regeringens forud for valget og efter valget ikke er rimelig over for politisk kultur i Danmark, over for forholdet imellem regering og folketingets partier, og jeg mener, at på den

baggrund er det nødvendigt at understrege opfordringen til, at regeringen vedstår sit løfte, i form af følgende forslag om motiveret dagsorden, som jeg hermed gerne vil fremsætte:

„Idet folketinget opfordrer regeringen til som grundlag for tingets videre arbejde med skattereformen at fremlægge et samlet oplæg til forhandling om det fremtidige indkomstskattesystem og herunder at opfylde det før valget givne løfte om forslag til et effektivt skatteloft,

fortsætter tinget behandlingen af udskrivningslovforslaget.“

Første næstformand (From): Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Hilmar Baunsgaard: Den højtærede finansminister gav udtryk for, at han ikke havde meget at takke mig for. Jeg vil gerne sige til finansministeren: det gør såmænd ikke så meget. Derimod synes jeg, det nok kan komme til at volde visse skader, når finansministeren ikke synes rigtig at høre efter eller følge med i, hvad jeg siger; det gør det i hvert fald vanskeligere at finde forståelse. I min tale stillede jeg ét eneste ultimatum op — det har vi gjort, så længe vi har diskuteret disse ting — nemlig at hvis sambeskatningsproblemet skal løses, skal det også løses for de medhjælpende hustruer. Alt det andet, jeg gjorde, var at rejse nogle af de problemer, som vi nu arbejder med i merværdiafgiftsudvalget. Det kalder finansministeren i dag forhalingstaktik og henviser til, at jeg allerede sidste sommer gjorde opmærksom på, at vi teknisk og sagligt var så nær ved enden, at kun politiske årsager kunne forhindre os i at blive færdig. Jeg kan forstå, at der må være et eller andet, som ligger i baggrunden og irriterer ministeren; det må være en sag eller en situation, der er den sag, vi behandler her; uvedkommende, og det forstår vi andre såmænd godt, men må jeg nu alligevel ikke sige én ting til finansministeren: når vi under udvalgsforhandlingerne sidste år havde enkelte alvorlige problemer tilbage, som vi var enige om ikke kunne løses, og vi nu modtager et svar, der viser, at de først kan løses et stykke ud i fremtiden, ikke nu,